

Birgitte Husmark (SF):

Jeg kan fra SF's side udtrykke vores store tilfredshed med, at det er lykkedes at samle et flertal for den forligsaftale, som blev indgået imellem Praktiserende Lægers Organisation og Sygesikringens Forhandlingsudvalg.

Og så kunne jeg jo godt ønske mig, at regeringen anerkendte eksistensen af det flertal og dermed ville arbejde positivt med, sådan at man kan få forhandlingen imellem de to parter til at munde ud i den ordning, som har været tæt ved at lykkes.

Når jeg synes, at det er så vigtigt, så er det jo ikke bare, fordi der er økonomi i det – det er det, det er strandet på i første omgang – men det er ikke mindst, fordi der er nogle sundhedspolitisk meget vigtige forhold, som er på spil i denne overenskomst.

Det gælder for det første selve spørgsmålet om omlægningen af Sygesikringens funktion, sådan at langt flere af ydelserne bliver givet som en samlet ydelse til læger, og sådan at vi ikke har et akkordræs med et stort bureaukrati for lægernes vedkommende. Det er en meget, meget værdifuld måde at få lægernes arbejde omlagt på, som lægerne heldigvis også selv er interesseret i. Derfor mener vi, at vi kommer langt på denne måde; begge parter er interesseret i det.

Det andet vigtige punkt er spørgsmålet om indførelse af brugerbetaling. Vi har ingen garanti for, hvad der ville være sket, hvis denne overenskomst for alvor var brudt sammen, hvis den nu også var brudt sammen efter regeringens 3 måneders udsættelse. Det ved vi ikke. Jeg har i et brev spurgt statsministeren, hvad statsministerens planer var, når den 3 måneders udsættelse, som statsministeren bebudede under valgkampen, var udløbet.

Det brev har jeg ikke fået noget svar på. Vi ved stadig væk ikke, hvad regeringens planer er. Jeg vil stadig forbeholde mig ret til på mine og mit partis vegne at sige, at vi kunne meget vel have risikeret, at man ville have benyttet lejligheden til at tage hul på brugerbetaling også på dette område af sundhedsvæsenet. Derfor er vi meget, meget glade for, at sagen foreløbig har fået den afslutning, som den har.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne gentage over for hr. Torben Lund, der tilsyneladende ikke vil forstå det,

men regeringen har faktisk indtil videre en lovfæstet pligt til at blande sig i landsoverenskomsten om almen lægegerning. Det er en lovfæstet pligt, at en sådan overenskomst ikke kan ændres eller fornys, uden at regeringen tager stilling til den. Det er det, der adskiller netop denne landsoverenskomst fra så mange andre overenskomster, og det er det, hr. Torben Lund mange gange under debatten har overset.

Hr. Torben Lund skal heller ikke forsøge at skabe myter. Regeringen har meget klart præciseret, at vi ønsker, at parterne ved frie forhandlinger skal nå frem til et forhandlingsresultat. Det er derfor, vi har lagt op til en forlængelse på 3 måneder i vort lovforslag med henblik på, at parterne i de 3 måneder når frem til et forhandlingsresultat.

Det ønske er altså fælles, og forhåbningen om, at der kan nås et resultat ved parternes forhandling, er fælles. Det, vi derfor diskuterer, er: Hvad så, hvis ikke parterne når et resultat? Her er det, at Socialdemokratiet – støttet af SF og De Radikale – har foreslået en opmandsinstitution, men uden at præcisere de ting, som normalt bliver præciseret for en opmand.

Det, man foreslår, svarer til en tvungen voldgift af den karakter, som parterne på det danske arbejdsmarked systematisk og vedvarende har taget afstand fra. Det gælder både lønmodtagerorganisationerne og arbejdsgiverorganisationerne. Der har ikke været nogen lønmodtagerorganisation med vægt, der har foreslået, at de skal fratages deres konfliktret, og at beslutningskompetencen i interessekonflikter skal flyttes til en opmand, til en tvungen voldgift. Det er simpelt hen i strid med traditionen på det danske arbejdsmarked, og hvad lønmodtagerorganisationer i Danmark ønsker. Men det er altså det, som flertallet nu ønsker at indføre i forhold til praktiserende læger. Der er en risiko for, at man fratager praktiserende læger deres konfliktmulighed, selv om de bliver påtvunget en løsning, som de ikke kan acceptere. Det synes jeg er et principielt spørgsmål, og jeg tror, at vi kommer til at drøfte det principielle spørgsmål ganske meget i den kommende tid.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg synes ikke, at der er megen grund til, at nogle folketingsmedlemmer forsøger at slå sig til ridder på, at der ikke bliver indført brugerbetaling pr. 1. januar på lægeområdet. Der er ikke